

**ՀՀ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ, ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ, ՄՇԱԿՈՒՅԹԻ ԵՎ ՍՊՈՐՏԻ
ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ**

**Խ. ԱԲՈՎՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՊԵՏԱԿԱՆ ՄԱՆԿԱՎԱՐԺԱԿԱՆ
ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ**

ԳԵՎՈՐԳՅԱՆ ԱՐՈԽՍՅԱԿ ԳԵՎՈՐԳԻ

**ԻՐԱՎԱՊԱՀ ՄԱՐՄԻՆՆԵՐՈՒՄ ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ՌԵՍՈՒՐՍՆԵՐԻ
ԿՈՆՍԵՐՎՈՒԿՏԻՎ ԿԱՌԱՎԱՐՄԱՆ ՅՈՒՐԱՀԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆԸ**

(ՀՀ ՌԱԴԻԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՕՐԻՆԱԿՈՎ)

ԺՇ.00.03 - «Սոցիալական հոգեբանություն» մասնագիտությամբ
հոգեբանական գիտությունների թեկնածովի գիտական աստիճանի հայցման
առենախոսության

ՍԵՂՄԱԳԻՐ

Երևան 2022

Աստենախոսության թեման հաստատվել է Խաչատրու Աբովյանի անվան հայկական պետական մանկավարժական համալսարանում:

Գիտական
ուսումնական գիտությունների թեկնածու, դոցենտ
ուսումնական գիտությունների դոկտոր,
պրոֆեսոր Սեղրակ Աղասու Սեղրակյան՝

հոգեբանական գիտությունների թեկնածու, դոցենտ
Ռուզաննա Համբարձումի Պետրոսյան

Պաշտոնական
ընդունություն՝

հոգեբանական գիտությունների դոկտոր,
պրոֆեսոր Սեղրակ Աղասու Սեղրակյան՝

հոգեբանական գիտությունների թեկնածու,
դոցենտ Նարինե Ասքանազի Հարությունյան՝

Առաջատար
կազմակերպություն

Հայաստանի ֆիզիկական կուլտուրայի
և սպորտի պետական ինստիտուտ

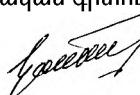
Աստենախոսության պաշտպանությունը կայանալու է 2022թ. հոկտեմբերի 27-ին, ժամը՝ 12:00-ին և. Աբովյանի անվան հայկական պետական մանկավարժական համալսարանում գործող ՀՀ ԲՈԿ-ի Հոգեբանության 064 մասնագիտական խորհրդի նիստում:

Հասցեն՝ 0010, Երևան, Տիգրան Մեծի 17:

Աստենախոսությանը կարելի է ծանոթանալ և. Աբովյանի անվան հայկական պետական մանկավարժական համալսարանի գրադարանում:

Սեղմագիրն առաքված է 2022թ. սեպտեմբերի 16-ին:

Հոգեբանության 064 մասնագիտական խորհրդի
գիտական քարտուղար, հոգեբանական գիտությունների
դոկտոր, պրոֆեսոր՝

 Կամո Երեմի Վարդանյան

ԱՇԽԱՏԱՆՔԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԲՆՈՒԹԱԳԻՐԸ

Թեմայի արդիականությունը: Հայաստանի Հանրապետության իրավապահ մարմիններում ղեկավարի գործողությունները չեն կարող դուրս գալ ՀՀ Սահմանադրության, ՀՀ օրենքների, հրահանգների և պետական կառավարման մարմնի ղեկավարի հրամանների և կարգադրությունների սահմաններից, սակայն վերջին տասնամյակում Հայաստանում ուստիանության բարեփոխումների անհրաժեշտությունն իրավես առանցքային է, և որպեսզի ինստիտուտցինալ առումով բարեփոխումների տեսլականն ամրապնդվի, պետք է առանձնահատուկ պահանջներ ներկայացնել իրավապահ մարմիններում կառավարչական գործունեության հոգեբանական կողմին: Հոգեբանական տեսանկյունից կառավարչական գործունեությունն անհատական և համատեղ իրականացվող գործունեության միասնություն է, իսկ մեր օրերում այդ գործունեության կոնստրուկտիվության ապահովման անհրաժեշտությունը դարձել է առաջնային:

Իրավապահ մարմիններում կառավարման գործնքացը ենթադրում է սոցիալ-հոգեբանական այնպիսի մթնոլորտի ստեղծում, որը խթան կհանդիսանա տարբեր ստորաբաժանումներում աշխատող անձանց մասնագիտական գործունեության արդյունավետության բարձրացման համար: Կառավարման ձևի ներքո պետք է հասկանալ ղեկավարի կողմից ընտրված մեթոդների և եղանակների ամբողջությունը, որը հնարավորություն է տալիս լիովին կատարել կառավարման գործառույթները: Այս ամենի հետ մեկտեղ այստեղ ընդգրկվում են նաև ղեկավարի անհատական առանձնահատկությունները, սուբյեկտիվ ընկալումները: Այսպիսով, կարելի է ասել, որ կառավարման ձևն այն միջոցն է, որը հնարավորություն է տալիս իրավապահ մարմնի ղեկավարին լրիծել իր առջև դրված մասնագիտական խնդիրները և արդյունավետ ղեկավարել մարդկանց, իսկ ղեկավարման ձևի մեջ կարևոր տեղ է գրադեցնում անհատական ղեկավարման կրնցեացիան, հատկապես կառավարման ձևերի նկատմամբ սուբյեկտիվ վերաբերմունքը և դրանց արդյունավետությանը տրվող աղեկվատ գնահատականը:

Վերոնշյալից եներով՝ կառավարողի՝ տվյալ դեպքում իրավապահ մարմիններում մարդկային ռեսուրսների կառավարում իրականացնող ղեկավարի հոգեբանական առանձնահատկությունների, գործունեության ուսումնասիրումը հնարավորություն կտա բացահայտել բարեփոխումների փուլում իրավապահ մարմիններում մարդկային ռեսուրսների կառավարման կրնառուկտիվությունը պայմանավորող գործուները, ինչպես նաև կնպաստի հետագա բացքողումների և սխանների կանխմանը:

Հիմնախնդրի մշակվածության աստիճանը: Արտասահմանյան հեղինակներից անձնակազմի կառավարման 2021 թվականի ուսումնասիրություններից հատկանշական են Ս. Ս. Եպատեկոյի «Կառավարման օբյեկտի կրնցեացուուալ մոդելի ձևավորման հոգեբանական նախատիպերը», Ս. Ս. Կատախինայի «Ղեկավարի հոգեբանական կոմպետենտությունը որպես ժամանակակից պայմաններում արդյունավետ կառավարման գործոն՝ բժշկական հաստատությունների օրինակով», Օ. Վ. Կրոպովինցիկի «Քոփինզ-ռազմավարությունը ղեկավարի անձի կառուցվածքում», Դ. Վ. Ռուսեցկայայի «Մասնագիտական գործունեության մեջ իրավապահ մարմինների աշխատակիցների բացասական կիճակների

հոգեբանական ուղղման առանձնահատկությունները» ուսումնասիրությունները և այլն: Անձնակազմի կառավարման 2020 թվականի ուսումնասիրություններից հատկանշական են Ռ. Ա. Արքի «Մարդկային ռեսուրսների կառավարման սոցիալ-հոգեբանական ասպեկտները տնտեսական լիբերալիզմի անցնելիս», Մ. Ա. Վոյսիկովյան «Գիտական կազմակերպության կադրային աշխատանքի արդյունավետ կառավարման հոգեբանական դետերմինանտներ», Վ. Ի. Ռեռտովյան «Հոգեբանական ախտորոշում իրավապահ մարմինների դեկավարների մասնագիտական հաջողության կանխատեսման մեջ» ուսումնասիրությունները, որտեղ պարզ է դառնում, որ իրավապահ մարմինների դեկավարների մասնագիտական հաջողությունը որոշվում է անձնային, անհատական հոգեբանական հատկությունների համայրով, կապված նրանց մասնագիտական գործունեության օբյեկտիվ ցուցանիշների հետ:

Հայաստանում ևս կառավարման հոգեբանության զարգացմանը նպաստեցին հայ հետազոտողների մի շարք աշխատություններ: Դրանցից են՝ հայերեն առաջին հրատարակություն՝ Վ. Մ. Եղիգարյանի, Ս. Ա. Սերդակյանի «Կառավարման հոգեբանություն ուսումնական ձեռնարկը», որտեղ լրաբանված են կառավարման հոգեբանության առարկան, դեկավարի դերերն ու գործառույթները կառավարման մեջ և այլն, Ռ. Վ. Աղուղամյանի «Անձի հոգեբանական անվտանգության հիմնախնդիրները» կոլեկտիվ մենագրությունը, Ռ. Հ. Պետրոսյանի «Իշխանության մոտիվացիայի դրսարումը կառավարչական գործառույթներում» ուսումնական ձեռնարկը, Դ. Ս. Ամիրյանի «Գործարարության հոգեբանական նախադրյալները» մենագրությունը, Գ. Ս. Հարությունյանի «Լիդերության հիմնական հոգեբանական դպրոցներն ու տիպարանությունները» ձեռնարկը, Ա. Բ. Լոբյանի «Հանրային ծառայողների մասնագիտական գործունեության հոգեբանական առանձնահատկությունները» մենագրությունը, Ս. Վ. Հովհաննիսիսյանի «Մասնագիտական կրոմտրոջման հիմնները գործնական հոգեբանություն» ուսումնական ձեռնարկը, Ս. Մ. Սահակյանի, Հ. Մ. Ավանեսյանի «Կառավարման հոգեբանության մի քանի հարցեր» ուսումնամեթոդական ձեռնարկը և այլն: Կիրառական տեսանկյունից կարևորվում է մարդկային ռեսուրսների կառավարմանը վերաբերվող Մ. Գ. Պետրոսյանի, Ա. Ս. Զավալյանի, Դ. Ս. Ամիրյանի «Անձը և պաշտոնը» ձեռնարկը: Կառավարման հոգեբանության ոլորտին առնչվող հետազոտություններ են իրականացրել Ս. Ռ. Գևորգյանը՝ «Դժվար կոնֆլիկտածին իրադրություններում պետծառայողների փոխներգործության հոգեբանական հիմքերը» թեմայով, որը հանրային ծառայության համակարգի հոգեբանական ասպեկտների սակավաթիվ անդրադարձերից է, այնուհետև հատկանշական է Ս. Գ. Ստեփանյանի «Կառավարչական գործունեության ազդեցությունը աշխատակազմի ընտրության չափանիշների վրա» թեմայով ուսումնասիրությունը: Աստեղախոտության հիմնախնդիրի թեմայի շրջանակներում առանձնակի կարևորություն ունի նաև Ն. Մ. Նազարյանի «Ոստիկանի մասնագիտական գործունեության և անձի հոգեբանական առանձնահատկությունները» թեմայով ուսումնական ձեռնարկը, որտեղ իրականացվել է ոստիկանի մասնագիտական գործունեության հոգեբանական վերլուծություն:

Աշխատանքի նպատակը: Պարզել իրավապահ մարմիններում մարդկային ռեսուրսների կոնստրուկտիվ կառավարման գործընթացում դեկավարների անձնային

հատկությունների, կառավարման և որոշումների կայացման ոճերի յուրահատկությունները:

Հետազոտության վարկածը: Ենթադրվում է, որ իրավապահ մարմիններում կոնստրուկտիվ կառավարումը պայմանավորվելու է մի կողմից իրավապահ գործունեության կառուցվածքագործառության առանձնահատկություններով, մյուս կողմից՝ դեկավարի գործունեության արդյունավետությունը պայմանավորող անձնային այնպիսի հատկություններով, որոնք որոշում են տվյալ անձի կառավարման ոճը:

Հետազոտության նպատակից և վարկածից բխում են հետևյալ խնդիրները.

1. Համադրել մարդկային ռեսուրսների կառավարման շուրջ առկա միջդիսցիալինար մոտեցումները,

2. Վերլուծել իրավապահ մարմիններում մարդկային ռեսուրսների կառավարման հոգեբանական կողմերը՝ հետազոտության մեթոդաբանությունը և տրամաբանությունը,

3. Վեր հանել << իրավապահ մարմինների տարրեր ստորաբաժանումներում կառավարմանն առնչվող առկա խնդիրները և դժվարությունները՝ ինչպես դեկավարների, այնպես էլ աշխատակիցների դիրքերից,

4. Ուսումնասիրել իրավապահ մարմինների տարրեր ստորաբաժանումներում առկա հոգեբանական մթնոլորտի, աշխատակիցների՝ աշխատանքից բավարարվածության և աշխատանքային մոտիվացիայի առանձնահատկությունները՝ տարանջատելու կոնստուկտիվ և ոչ կոնստրուկտիվ կառավարվող ստորաբաժանումները,

5. Պարզել իրավապահ մարմիններում մարդկային ռեսուրսների կոնստրուկտիվ կառավարում իրականացնող դեկավարին բնորոշ կառավարման ոճի, որոշումների կայացման առանձնահատկությունների և անձնային հատկությունների համադրությունը՝ ըստ տարրեր կառուցներում գերակա օպերատիվ կամ կրթական գործառույթի իրականացման,

6. Բացահայտել իրավապահ մարմիններում կոնստրուկտիվ կառավարման հոգեբանական յուրահատկությունները՝ ստեղծելով իրավապահ մարմիններում կոնստրուկտիվ կառավարման մոդել:

Հետազոտության օբյեկտ՝ իրավապահ մարմիններում մարդկային ռեսուրսների կառավարման գործընթացը:

Հետազոտության առարկան՝ ռոտիկանական համակարգում մարդկային ռեսուրսների կոնստրուկտիվ կառավարման հոգեբանական յուրահատկությունները:

Հետազոտության տեսամեթոդաբանական հիմքը: Մեթոդական հիմք են հանդիսացել փոխկապակցվածության և միասնության, անձնային և հասարակական հատկությունների հաշվառման մեթոդաբանական սկզբունքները: Աշխատանքի տեսական հիմք են հանդիսացել Կ. Յ. Լսինի կառավարման ոճերի վերաբերյալ հայեցակարգը, Ա. Օ. Բյինովի մոտեցումը կառավարման ոճի՝ որպես դեկավարի անձնային առանձնահատկությունների կայուն համալիր, որոնք արտահայտվում են ենթականների հետ նրա փոխհարաբերություններում և անձնակազմի մասնագիտական կարողության գնահատման մեջ, որոշումների կայացման՝ որպես դեկավարման գործընթացի էության վերաբերյալ Հերթերտ Սայմոնի հայեցակարգը,

Գ. Վ. Օլլիորթի, Ռ. Բ. Քերթելի և Հ. Յ. Այգենկի՝ դիսպոգիշինալ տեսությունները, համաձայն որոնց, մարդկի տարբեր իրադրություններում որոշակի ծևով արձագանքելու հակվածություններ (անձնային գծեր) ունեն, Յու. Վ. Չոփարովսկու, Գ. Գ. Շիխանցովի, Վ. Ա. Վասիլիկի իրավապահ մարմինների գործունեության և աշխատակիցների անձնային հատկությունների վերաբերյալ ուսումնասիրությունները:

Հետազոտության փուլերը.

➤ **Նախապատրաստական.** իիմնահարցի վերաբերյալ մասնագիտական գրականության ուսումնասիրություն, հետազոտության խնդիրների որոշակիացում (2016-2018 թթ.),

➤ **Գիտահետազոտական աշխատանքի իրականացում.** հարցումներ և ֆոկուս խմբեր իրավապահ համակարգի ստորաբաժանումների աշխատակիցների և ղեկավարների հետ, թեստային փաթեթների կիրառում իրավապահ համակարգի ստորաբաժանումների աշխատակիցների և ղեկավարների հետ (2019-2020 թթ.),

➤ **Հետազոտության արդյունքների քանակական և որակական վերլուծություն,** եզրակացությունների ծևակերպում (2021 թ.):

Հետազոտության գործիքազմը:

Հետազոտության մեթոդները: Աշխատանքում առաջադրված նպատակին հասնելու համար կիրառվել են ինչպես որակական, այնպես էլ քանակական հետազոտական մեթոդներ՝ հարցագրույց, ֆոկուս խմբի մեթոդ, թեստավորում, փաստաթեթերի ուսումնասիրության մեթոդ, արդյունքների մշակման մաթեմատիկական վիճակագրական մեթոդներ:

Հետազոտության ընթացքում կիրառված մեթոդիկաներն են.

❖ Կոլեկտիվում հոգեբանական մթնոլորտի գնահատման մեթոդիկա (Ա. Ֆ. Ֆիդեր),

❖ Աշխատանքից բավարարվածության ախտորոշման թեստ (Ա. Վ. Բատարշև),

❖ Անձնափորության դրապատճառահ-պահանջմունքային ոլորտի սոցիալ-հոգեբանական դիրքորոշումների ախտորոշման մեթոդիկա (Օ.Ֆ.Պոտյումկինա),

❖ Ղեկավարման ռիջի ընտրության մեթոդիկա (Ե. Պ. Իյին),

❖ «Մեծ հնգակ» անձնային հարցարանը (Պ. Տ. Կոստա, Ռ. Ռ. Մակ Կոայե, աղապտ՝ Ա. Բ. Խրոնվի կողմից),

❖ Որոշում կայացնելու Մելքոնյան հարցարանը:

Աշխատանքի գիտական նորույթը.

Առաջարկվել է իրավապահ մարմիններում ղեկավարի կողմից մարդկային ռեսուրսների կոնստրուկտիվ կառավարման գործընթացում անձնային հատկությունների այն համայնքը, որը հնարավոր է դարձնում կառավարման և որոշումների կայացման ոճերը հիմք ընդունելով դրսևորել ոլորտին բնորոշ յուրահատկություններ:

Տեսական նշանակությունը: Համալիր վերլուծության է ենթարկել մարդկային ռեսուրսների կառավարման իիմնախնդիր՝ միջդիսցիալինար տարբեր մոտեցումների և տեսությունների համատեքստում: Դուրս են բերվել ինչպես ստորաբաժանման ղեկավարների, այնպես էլ աշխատակիցների կողմից առանձնացված խնդիրները, դժվարությունները, որոնք խոչընդոտում են

արդյունավետ մասնագիտական գործունեության: <Աստակեցվել է իրավապահ մարմիններում կրնատրուկտվ կառավարում ապահովող ղեկավարի անձնային հատկությունների, ղեկավարման և որոշումների կայացման ոճերի այնպիսի համակցություն, որը միտված է կոլեկտիվում բարոյահոգեբանական միջնորդութի, աշխատակիցների՝ աշխատանքից բավարարվածության ապահովմանը, նրանց մասնագիտական գործունեությանը համարժեք մոտիվացիոն համակարգի ձևավորմանը: Ստացված տվյալները կարող են օգտագործվել ուսումնամեթոդական գրականության մեջ, ուսումնական հասուլ դասընթացների մշակման համար:

Գործնական նշանակությունը: Աշխատանքում առաջ քաշված հետազոտության արդյունքների ներդրումը կարող է օգտագործվել ուսումնական համակարգում ղեկավար անձի գործունեության արդյունավետության բարձրացման, կառավարման կրնատրուկտիվության ապահովման, գործունեության հոսանքությանն ուղղված միջոցառումների մշակման նպատակով: Ստացված տվյալները կարող են օգտագործվել թրենինգային ծրագրերի մշակման և դրանց գործնական կիրառության համար:

Պաշտպանության ներկայացվող դրույթները

1. Իրավապահ մարմիններում մարդկային ռեսուրսների կրնատրուկտիվ կառավարումը պայմանավորված է իրավապահ ենթահամակարգում իրականացվող գերակա գործառույթներով:

2. Իրավապահ մարմիններում մարդկային ռեսուրսների կրնատրուկտիվ կառավարման երաշխիք է համարվում կառավարման ավտորիտար և դեմոկրատական ոճերի համակցումը:

3. Ստորաբաժանումների աշխատակիցների կողմից կոլեկտիվի բարոյահոգեբանական միջնորդութի, աշխատանքից բավարարվածության և նրանց սոցիալ-հոգեբանական դիրքորոշումները հիմք են հանդիսանում ղեկավարի կրնատրուկտիվ և ոչ կրնատրուկտիվ կառավարման:

4. Աշխատակազմի միջանձնային հարաբերությունների կառավարման գործնթացում արդյունավետ է դեմոկրատական ոճը, իսկ բռն մասնագիտական գործունեության կառավարման գործնթացում՝ ավտորիտար ոճը:

5. Իրավապահ մարմիններում մարդկային ռեսուրսների կառավարման արդյունավետությունը պայմանավորված է ղեկավարի անձնային հատկությունների որոշակի համալիրով, որը միջնորդավորված ծևով դրսուրվում է համակարգին բնորոշ ղեկավարման արդյունավետ ոճ՝ ավտորիտար և դեմոկրատական ոճերի համակցման և որոշումների կայացման արդյունավետ ռազմավարության հակվածության, գգոնության գործոնի պայմաններում:

Հետազոտության համակազմը: Փորձարարական հետազոտությանը մասնակցել են << Ոստիկանության կրթահամալիրի 36 ղեկավարներ, 110 աշխատակիցներ և երևան քաղաքի վարչության բաժինների տարբեր ստորաբաժանումների 30 ղեկավարներ, 86 աշխատակիցներ:

Ասենախտսական հետազոտության հավաստիությունն ու հիմնավորվածությունը ապահովվում են տեսական բաժնի վերլուծական հագեցվածությամբ, էմպիրիկական հետազոտության տրամաբանական փուլերով և մեթոդաբանական հիմնավորումով, առաջադրված նպատակի, վարկածի ու

խնդիրների համապատասխանությամբ, հետազոտական ընտրանքի համապատասխանությունով և վիճակագրական հավաստի արդյունքներով:

Հետազոտության արդյունքները քննարկել են 2020-2021 թթ. Խ. Արովյանի անվան մանկավարժական համալսարանի կիրառական հոգեբանության ամբիոնի նիստերում, ինչպես նաև << ԲՈՀ-ի կողմից հավատարմագրված գիտական հանդեսներում:

Ատենախոսական աշխատանքի կառուցվածքը: Ատենախոսությունը կազմված է ներածությունից, երեք՝ երկու տեսական և մեկ փորձարարական գլուխներից, եղակացություններից, համապատասխան մասնագիտական գրականության ցանկից և հավելվածից: Ատենախոսության ընդիանուր ծավալը կազմում է 148 էջ:

ԱՏԵՆԱԽՈՍՈՒԹՅԱՆ ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ներածության մեջ հիմնավորված է թեմայի արդիականությունը, ցոյց է տրված հիմնախնդրի ուսումնասիրվածության աստիճանը, ներկայացված են հետազոտության օբյեկտը, առարկան, նպատակը, ինդիրները, առաջարրված գիտական վարկածները, տեսամեթոդաբանական հիմքերն ու մեթոդները, գիտական նորույթը, տեսական և կիրառական նշանակությունը, հետազոտության իրականացման փուլերն ու մասնակիցների համակազմը, հետազոտության հուսալիությունը, հավաստիությունն ու փորձաքննությունը, պաշտպանության ներկայացվող հիմնական դրույթները, ինչպես նաև ատենախոսական աշխատանքի կառուցվածքը:

Ատենախոսության **առաջին՝ «Մարդկային ռեսուրսների կառավարման հիմնախնդրի վերլուծություն» գլխի 1.1 «Մարդկային ռեսուրսների կառավարման միջգիտական մոտեցումների վերլուծություն» ենթագլխում ներկայացված է մարդկային ռեսուրսների կառավարման փիլիսոփայական, տնտեսագիտական, սոցիոլոգիական մոտեցումների դերը կազմակերպության մարդկային ռեսուրսների կառավարչական գործունեության հրականացման ընթացքում: Դիտարկվում են անձնակազմի կառավարման գործընթացի փուլերը, սկզբունքները, գործառույթները և այլն: Ատենախոսության 1.1.1 «Կոնստրուկտիվ և դեստրուկտիվ կառավարման հասկացությունների բնութագիրը» ենթագլխում քննարկվում են կոնստրուկտիվ և դեստրուկտիվ կառավարում հասկացությունները: Կոնստրուկտիվ կառավարումը ներառում է դեկավարի այն բնափորությունն ու վարքային առանձնահատկությունները, երբ խրախուսվում է աշխատողների անկեղծ հետաքրքրությունները, ինչպիսին են խարիզմատիկ լինելը և թիմի օգտին դրական նպաստող դրոշուներն ու քայլերը: Իսկ որպեսզի հասկանալի լինի, թե դեկավարման որ հատկանիշներն են համարվում կարգուկանոնին և արդյունավետությանը հակասող, ընտրված դեստրուկտիվ ոճերի վերաբերյալ առկա տիպոլոգիային տիրապետելու նպատակով անց է կացվել գրականության ուսումնասիրություն (Ու. Ա. Բրնսը, Քեյթի Փելթեթերը և այլք): Ատենախոսության առաջին գլխի վերջին 1.2. «Մարդկային ռեսուրսների կառավարման հոգեբանական ասպեկտները» ենթագլխում վեր են հանվել անձնակազմի կառավարման խնդրահարույց հարցերը: Կատարված տեսական վերլուծությունից պարզվել է, որ դեկավարի գործունեության արդյունքի վրա ազդում է կառավարման գործընթաց կառուցելու նրա ունակությունը՝**

հաշվի առնելով աշխատանքային կոլեկտիվի հոգեբանական և սոցիալական զարգացման օրենքները և օրինաչափությունները, մարդկանց հանդեպ անհատական մոտեցումը՝ հիմնված ժամանակակից կառավարման հոգեբանության նվաճումների վրա:

Ատենախոսության **երկրորդ՝** «Մարդկային ռեսուրսների կառավարման յուրահատկությունները ուստիկանության համակարգում» գլխի՝ 2.1 «Ոստիկանության համակարգում աշխատակիցների գործունեության վերլուծություն» ենթագլխում ներկայացված են իրավապահ գործունեության առանձնահատկությունները, ոստիկանության աշխատակիցների հոգեբանական պատրաստվածությունը, հոգեբանական ռեսուրսների հաշվառման և գնահատման խնդիրները, հոգեբանական անվտանգության առաջնահերթությունը լարված իրավիճակներում: Դիտարկվում են նաև աշխատակից անձի նկատմամբ մասնագիտական-հոգեբանական պահանջները, իրավապահ մարմիններում սոցիալ-մասնագիտական տարրեր գործառույթներ իրականացնող աշխատակիցների հոգեբանական առանձնահատկությունները և այլն: Ատենախոսության 2.2. «Ոստիկանության համակարգում դեկավարների գործունեության վերլուծություն» ենթագլխում վեր են հանվել ոստիկանության գերատեսչության դեկավար կազմի և ստորաբաժանումների դեկավարների կառավարչական աշխատանքի յուրահատկությունները, որը ենթադրում է թե՝ մասնագիտական, թե՝ հոգեբանական գիտելիքների և հմտությունների տիրապետում: Անդրադարձ է կատարվել դեկավարների կառավարման ռեերին, հոգեբանական կոմախտենտությանը՝ որպես կոնստրուկտիվ կառավարման հիմք, առանձնացվել են իրավապահ մարմինների դեկավարի հոգեբանական կոմպետենտության բարդադիրիները: Ատենախոսության 2.3. «Մարդկային ռեսուրսների կոնստրուկտիվ կառավարման հոգեբանական յուրահատկությունները ոստիկանության համակարգում» ենթագլուխը նվիրված է բացահայտումներին կապված կոնստրուկտիվ կառավարող դեկավարների ֆենոմենի հետ՝ մասնավորապես իրավապահ մարմիններում: Այս երևույթը ստուգվել է մի ոստիկանական կառուցիչ 2104 կանադացի աշխատակիցների օրինակով անձակենտրոն խառնուրդի ռեգրեսիոն (person-centered mixture regression approach) մոտեցման կիրառմաբ: Արդյունքում բացահայտվել է աշխատակիցների երեք տեսակի մոդել, որոնք ներկայացնում են անձանց, ովքեր ենթարկվում են չափավոր փոխակերպողական (մեծամասամբ կոնստրուկտիվ կառավարում), դեստրուկտիվ (մեծամասամբ դեստրուկտիվ կառավարում) և հակասական կամ անկայուն (կոնստրուկտիվ և դեստրուկտիվ կառավարում) դեկավարների:

Ատենախոսության **երրորդ՝** «Իրավապահ մարմիններում մարդկային ռեսուրսների կոնստրուկտիվ կառավարման յուրահատկությունների հետազոտության կազմակերպումն ու արդյունքների վերլուծությունը» խորագրով գլխի՝ 3.1 «Հետազոտության կազմակերպումը» ենթագլխում ներկայացված են հետազոտության իրականացման տրամաբանությունը, հետազոտության իրականացման ռազմավարությունը, ինչպես նաև հետազոտական տարրեր փուլերում ներգրավված համակազմի քանակական ցուցանիշները, մանրազնին կերպով ներկայացված են փորձարարական հետազոտության համար ընտրված և կիրաված որակական և քանակական վերլուծության, փորձագիտական հարցման, հարցաթերթիկային հարցման, մաթեմատիկական վիճակագրության մեթոդները,

ինչպես նաև թեստավորման շրջանակում օգտագործված մեթոդիկաների էռկյունն ու անցկացման ընթացակարգը: Ատենախոսության **3.2** «ՀՀ ոստիկանության համակարգում ստորաբաժանումների աշխատակիցների կառավարման յուրահատկությունները» Ենթագիլում առանձնաբար ներկայացված են հետազոտության իրար հաջորդող փուլերում ստացված տվյալներն ու դրանց մեջնաբանությունը: Այսպես, **3.2.1** «Աշխատակիցների հարցման արդյունքները» բաժնում ներկայացված է կատարված վերլուծությունը, որտեղ առանձնացվել են արդյունավետ աշխատանքին խոչընդոտող գործոնները:

Այլուսակ 1.

Արդյունավետ աշխատանքին խոչընդոտող գործոնները

Գործոններ	Բաղադրիչներ
Օրիենտիվ	Աշխատանքի պայմանները, ինֆորմացիայի պակասը և ապատեղեկատվությունը, բյուրոկրատիան
Սուբյեկտիվ՝ Աշխատակիցների հետ կապված	Միշտ առաջինը երևալու մոլորդը, սեփական «Ես»-ի գերագնահատումը, գրագիտության և դաստիարակության պակասը, պատասխանատվության բացակայությունը, բարմբասանքը, անտարբերությունը, անփութությունը, սեփական աշխատանքը ուրիշի վրա բարդելը, աթոռի կիրկը, մոտիվացիայի բացակայությունը, անկազմակերպվածությունը, ծովությունը, աշխատակիցների սահմանափակ մտածեակերպը և կարողությունները, մեծամտությունը ընդհանուր շահի համար աշխատելու գիտակցման բացակայությունը, անհանդուրությականությունը
Սուբյեկտիվ՝ Միջանձնային հարաբերություններու վ պայմանավորված	Միմյանց ընդառաջելու բացակայությունը, անառողջ միջնորդությունը, համախմբվածության բացակայությունը, միմյանց նկատմամբ անվստահությունը, կոնֆիլկտների առկայությունը, մարդկանց ծաղրելու արատավոր երևույթը, համագործակցելու բացակայությունը, անառողջ մրցակցությունը, իրար հանդեպ հարգանքի բացակայությունը
Սուբյեկտիվ՝ Ղեկավարի հետ կապված	Կառավարման բացակայությունը, ստորաբաժանման պեսի ոչ արդյունավետ կառավարումը, ամեն մեկն իր աշխատանքով չօբաղվելը կամ ներային անորոշությունը, ոչ արդար գնահատումը, աշխատանքի անհավասար բաժնումը, կողմանակարությունը, քաղաքացիական և ծառայությունը, աշխատողների տարբերակումը:

Հաջորդ՝ 3.2.2 «Ստորաբաժանումներում առկա հոգեբանական մթնոլորտը» բաժնում անդրադարձ է կատարվել տարբեր ստորաբաժանումներում տիրող հոգեբանական մթնոլորտին: Երկու կառուցներում էլ առկա են հոգեբանական մթնոլորտի միջին մակարդակ փասողող տվյալներ (Կրթահամալիր՝ 32.2, բաժիններ՝ 38.6), որոնք վկայում են այն մասին, որ ստորաբաժանումնում հոգեբանական մթնոլորտը կայուն բացասական կամ կայուն դրական չի: Կարող է մթնոլորտը փոխվել՝ ըստ իրադրային տարբեր գործոնների: Այսինքն, ՀՀ ոստիկանության տարբեր կառուցներում կան ինչպես դրական՝ համագործակցությամբ, փոխադարձ օգնությամբ, հետաքրքրվածությամբ, համաձայնությամբ, ցերմությամբ և

արդյունավետությամբ, այնպես էլ բացասական՝ անտարբերությամբ, անբավարարվածությամբ, սառնությամբ, անհաջողությամբ, անհամաձայնությամբ և ծանձրույթով բնորոշված հոգեբանական միջնորորտ ունեցող ստորաբաժնումներ: Հաջորդ՝ 3.2.3 «Ստորաբաժնումների աշխատակիցների աշխատանքից բավարարվածության արդյունքները» բաժնում անդրադարձ է կատարվել աշխատողի՝ իր աշխատանքից ընդհանուր կամ ինտեգրալ բավարարվածությունը: ՀՀ ոստիկանության Երևան քաղաքի վարչության բաժիններում գերակշռում է աշխատանքից բավարարածության միջին մակարդակը՝ 50%, բարձր՝ 31%, ցածր՝ 19%-ի, գրեթե նույն պատկերն է նաև ՀՀ ոստիկանության կրթահամայիրում միջին մակարդակ՝ 46%, բարձր՝ 28% և ցածր՝ 26%: Աշխատանքից ցածր, որոց դեպքերում նաև միջին բավարարվածությամբ աշխատակիցները բավարարված չեն աշխատանքային պայմաններից, նախապատվություն են տալիս եկամուտին և ոչ թե կատարվող աշխատանքին, ունեն ցածր մասնագիտական պատասխանատվություն, կրթահամայիրի դեպքում՝ աշխատակիցների հետ ունեցած հարաբերություններից, իսկ բաժինների դեպքում՝ դեկավարի հետ ունեցած հարաբերություններից: Հաջորդ՝ 3.2.4 «Իրավապահ մարմինների ստորաբաժնումների աշխատակիցների սոցիալ-հոգեբանական դիրքորոշումները» բաժնում վեր է հանվել աշխատակիցների սոցիալ-հոգեբանական դիրքորոշումների արտահայտվածությունը բարենպաստ և անբարենպաստ հոգեբանական միջնորորտ ունեցող ստորաբաժնումներում: 3.2.5 Կոնստրուկտիվ կառավարվող ստորաբաժնումների կոլեկտիվի բարյահոգեբանական մթնոլորտի, աշխատակիցների աշխատանքից բավարարվածության և սոցիալ-հոգեբանական դիրքորոշումների միջև առկա համահարաբերակցային կապերը բաժնում՝ ուսումնասիրվել են համահարաբերակցական կապերն զ. Սպիրմենի կարգային գործակի STATISTICA 7 ծրագրով:

Աղյուսակ 2.

Աշխատակիցների սոցիալ-հոգեբանական դիրքորոշումների և աշխատանիքից բավարարվածության միջև կապը

Աշխատակիցների աշխատանքից բավարարվածության սանդղակները	Մոտիվացիոն բաղադրիչներ	Սպիրմենի համահարաբերակցային գործակի (r) արժեքը $p < 0.05$ նշանակալի- Տիրույթում
Հետաքրքր. աշխ. նկ.	Աշխատանք	$r=0.5$
Հետաքրքր. աշխ. նկ.	Ազատություն	$r=0.5$
Հետաքրքր. աշխ. նկ.	Գործնթաց	$r=0.45$
Բավ. աշխ. հարաբ.	Իշխանություն	$r=0.47$
Բավ. աշխ. հարաբ.	Փող	$r=0.52$
Նախապատվ. աշխ. ին, ոչ թե բարձր եկամուտին	Աշխատանք	$r=0.48$
Բավ. աշխ պայմ.	Աշխատանք	$r=0.5$

Ամփոփելով աշխատակիցների հետազոտական տվյալների միջև բացահայտված միջնն և բարձր համահարաբերակցային կապերը՝ կարելի է նկատել, որ կոնստրուկտիվ կառավարումը, կոլեկտիվի բարոյահոգեբանական առողջ մժնուրդու և աշխատակիցների աշխատանքից բավարարվածությունը հիմնականում իրար հետ դրական կապվածություն ունեն, մասնագիտական հավակնությունների մակարդակը կառավարման գործընթացի հետ չի կապվում, այլ՝ աշխատակցի եւ կրնցեցիայի: Ուրեմն աշխատանքի նկատմամբ հետաքրքրվածությունը, աշխատանքային պայմաններից բավարարվածությունը կապված է աշխատակիցների աշխատանքի բուն գործընթացի կողմնորոշվածության և ազատության հետ: Աւելնախոսության 3.3 «<< ոստիկանության համակարգում ստորաբաժանումների դեկավարների՝ կառավարման յուրահատկությունները » գլխում << ոստիկանության համակարգի տարբեր ստորաբաժանումների դեկավարների հետազոտության արդյունքները ներկայացված են հետևյալ տրամաբանությամբ. նախ ներկայացված են ֆոկուս խմբի արդյունքները՝ ուղղված մարդկային ռեսուրսների կառավարման արդյունավետության սոցիալ-հոգեբանական խնդիրների բացահայտմանը, այնուհետև՝ դեկավարների կառավարման ոճի և որոշումների կայացման յուրահատկությունները, ինչպես նաև դրանց բնորոշ անձնային հատկությունները՝ ամփոփելով ենթագրության դեկավարի կոնստրուկտիվ կառավարման բոլոր բաղադրիչների միջև առկա նշանակալի համահարաբերակցային կապերի ներկայացմամբ: 3.3.1 «Ֆոկուս խմբի արդյունքները և դրանց քննարկումը» բաժնում բացահայտվել են ոստիկանական համակարգում մարդկային ռեսուրսների արդյունավետ կառավարմանն առնչվող սոցիալ-հոգեբանական հետևյալ հիմնական յուրահատկությունները.

Աղյուսակ 3.

Ոստիկանական համակարգում մարդկային ռեսուրսների կառավարմանն առնչվող սոցիալ-հոգեբանական հիմնական յուրահատկությունները և դրանց հետևանքները

ՈՀ ՄՌ կառավարման յուրահատկությունները	Հետևանքները
«Հիրավապահ համակարգում գործում է ռազմական կողումների դասակարգման համակարգի և ուստիկանության քաղաքացիական անձնակազմի մոտեցման համակցություն»:	Իրականում աշխատակից կարիերայի առաջնայացման կամ պաշտոնի ստանձնման համար պարտադիր գերակա նախապայման է դառնում բացառապես կողումը և ոչ նրա մասնագիտական անձնագրին ընդորությունը դրակները և այլն:
Կազմակերպական արժեքները հիմնականում դեկարտիվ բնույթ են կրում: Կազմակերպական մշակույթին բնորոշ է կառավարման ռազմական եռանակը, որը հիմնված է կարգապահական վերահսկողության սկզբունքների վրա:	Հետևաբար, ոստիկանության օպերատիվ ծառայողները և ոստիկանության դեկարպահում միջին օրակա շահագրգության մասնագետներին հակված չեն նախաձեռնություններով հանդես գալու և դրանց իրականացման համար պատասխանատվություն կրելու:
«Ոստիկանություն աշխատանքի անցնելով, աշխատակից հազվադեպ է կարողանում խուսափել կողում ստանալուց»:	Սույն իրավիճակը դժվարացնում է գործող համակարգի ներսում խթանել երիտասարդ և բարեփոխմանների հակված մասնագետներին դեկարպահ պաշտոններին նշանակումը՝ կոտրելու համար միջին կառավարման օլակի իրավունքուների իրականացման խորհրդությունը:
«Ոստիկանությունում մարդկային ռեսուրսների կառավարման քաղաքականությունը հստակ ծնակերպված չի: Չնայած որոշ փաստարդյունում խոսվում է ոստիկանության անձնակազմի որակի անհրաժեշտ փոփոխությունների մասին»:	Արդյունքում, բոլորովին նոր պահանջներ են ներկայացնում ոստիկանի գործեակերպից և ստանալուն որակներին՝ առավել կարտրելով անկախությունը, ինքնավարությունը, ճկունությունը, պատասխանատվությունը, արդյունավետ հաղորդականական հմտությունները, հանդորժականությունը և այլն:
Կադրերի անձնային որակների գնահատման ժամանակակից արդյունավետ գործիքների բացակարգություն:	Մարդուային ռեսուրսների սխալ գնահատում և կառավարում:
Տարբեր օլակների ներկայացուցիչների շրջանում սահմանափակող համգունքների առկայություն՝ «Ես շատ բար անել չեմ կարող համակարգ փոխելու համար», «հրամանները պետք է գնալ վերևից», «վերներում ավելի լավ գիտեն՝ ինչն է լավ համակարգի համար» և այլն:	Իրավապահ համակարգի տարբեր օլակներում առկա է միայն իրամանը կատարելու ցանկություն կամ պատրաստակամություն: Այսինքն, բացակայում է նախաձեռնողականությունը, ակտիվությունը, ներգրավվածությունը և այլն:
Ոստիկանության ծառայողների վերապատրաստումը բավականին ցածր պահանջարկ ունի նրանց շղանակում:	Արդյունքում, աշխատանքային գործունեության ընթացքում տեղի չի ունենում մասնագիտական և ստանալուն ած:
Աշխատակիցների մասնագիտական մոտիվացիայի միջին կամ ցածր մակարդակ:	Մասնագիտական գործունեության արդյունավետության նվազում:
Աշխատակիցների աշխատանքային մոտիվացիոն համակարգը կազմող տարբեր բաղադրիչներ՝ արտքներ, պահանջմունքներ, համոզնմանքներ, դիրքորոշումներ և այլն, և մասնագիտությանը ներկայացվող պահանջների անհամատեղիլություն:	Համապատասխան վերաբերմունք կատարած աշխատակից նկատմամբ, որը դրսուրիմ է նրա վարքում և մասնագիտական գործունեության առանձին դրվագներում:

3.3.2 «Կրթական և օպերատիվ առաջնային գործառույթ իրականացնող ստորաբաժանումների ղեկավարների ղեկավարման ոճի առանձնահատկությունները» բաժնում տեսնում ենք, բաժիններում, որտեղ հիմնականում իրականացվում են օպերատիվ գործառույթներ, կոնստրուկտիվ կառավարումը ենթադրում է ավելի շեշտադրված ավտորիտար և պակաս շեշտադրված դեմոկրատական ոճերի համադրմամբ, իսկ Կրթահամայիրում, որտեղ հիմնական գործառույթը կրթականն է, ավելի շեշտադրված դեմոկրատական և պակաս շեշտադրված ավտորիտար ոճերի համակցմամբ: **3.3.3** «Ստորաբաժանման ղեկավարների որոշման կայացման առանձնահատկությունները» բաժնում ամփոփելով՝ կարող ենք ասել, որ զգոնությունը, որը համարվում էր ամենաարդյունավետ որոշում կայացնելու ոճը, բարձր է արտահայտված թե՝ կրթահամայիրի, թե՝ բաժինների կոնստրուկտիվ կառավարող ղեկավարների շրջանում: Եթե պրոկրաստինացիայի որոշակի արտահայտվածությունը զգոնության հետ չի խանգարում կոնստրուտիվ կառավարմանը, ապա, խոսափման հետ համակցված, այն հանգեցնում է ոչ կոնստրուկտիվ կառավարման: Բաժինների կոնստրուկտիվ կառավարմանը հատկապես խանգարում է խոսափման և զերզգոնության համակցվածությունը որոշումներ կայացնելիս: **3.3.4** «Ստորաբաժանման ղեկավարների անձնային հատկությունների հետազոտության արդյունքները» բաժնում անձնային հատկությունների բացահայտման «Մեծ հնգյակ» մեթոդիկայով կատարված հետազոտության արդյունքներով դիտարկվում է հիմնական կամ վերադաս գործոնների արտահայտվածությունը, իսկ այնուհետև ստորադաս գործոնները՝ հետազոտված մյուս բաղադրիչների հետ բացահայտված համահարաբերակցային կապերի համատեքստում: **3.3.5** «Ստորաբաժանման ղեկավարի կառավարման ոճի, որոշումների կայացման և անձնային հատկությունների կապերը» բաժնում ներկայացված են ղեկավարների որոշումների կայացման ոճերի և կոնստրուկտիվ կառավարման միջև առկա համահարաբերակցային կապերը, ինչպես նաև ղեկավարների անձնային հատկությունների և ղեկավարման ոճերի միջև միջև առկա համահարաբերակցային կապերը:

Այլուսակ 4.

Ղեկավարների որոշումների կայացման ոճերի և կոնստրուկտիվ կառավարման միջև առկա համահարաբերակցային կապերը

Ղեկավարների որոշումների կայացման և կոնստրուկտիվ կառավարման միջև կապերը	Սպիրմենի համահարաբերակցային գործակի (r) արժեքը $p < 0.05$ նշանակալի. Տիրույթում
Զգոնություն և կոնստրուկտիվ կառավարում	$r = 0.34$
Խոսափում և կոնստրուկտիվ կառավարում	$r = -0.61$
Պրոկրաստինացիա և կոնստրուկտիվ կառավարում	$r = -0.70$
Գերզգոնություն և կոնստրուկտիվ կառավարում	$r = -0.39$

Հաջորդիվ կներկայացնենք իրավապահ համակարգում արդյունավետ համարվող ավտորիտար և դեմոկրատական ղեկավարման ոճերի և անձնային հատկությունների միջև բացահայտված կապերը։ Ավտորիտար ոճի հետ անձնային հատկությունների դրական կապերը, դեմոկրատականի հետ բացասական կապ են արձանագրել, և՝ հակառակը (տես աղյուսակ 8-ում):

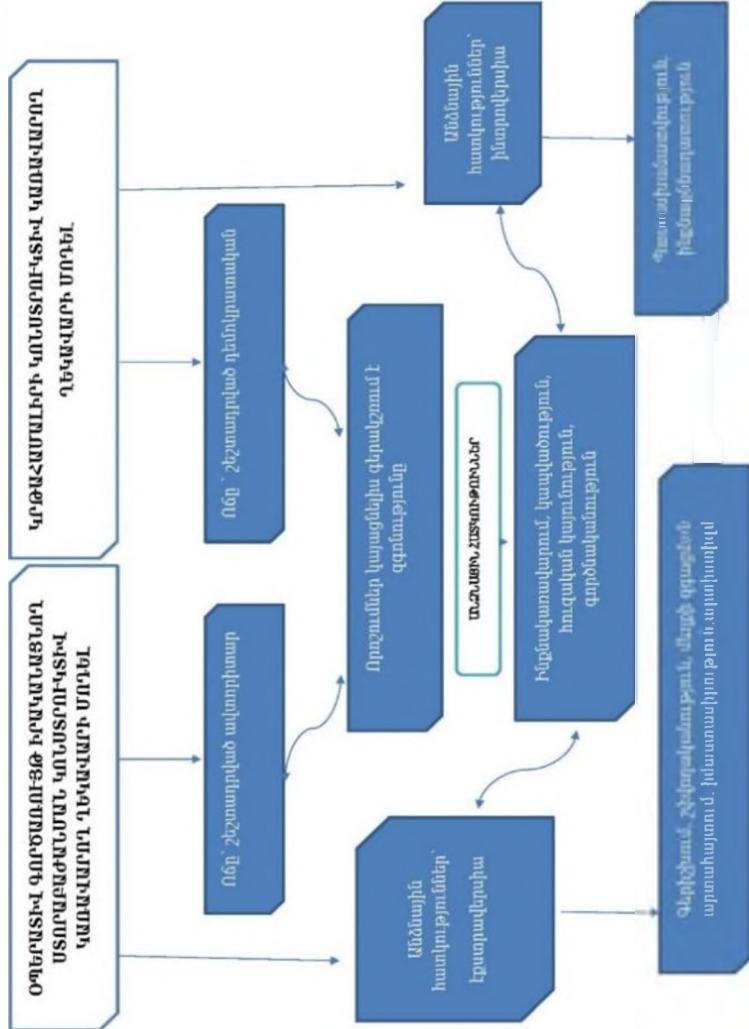
Աղյուսակ 5.

Դեկավարների անձնային հատկությունների և ղեկավարման ոճերի միջև առկա համահարաբերակցային կապերը

	Սպիրմենի համահարաբերակցային գործակցի (r) արժեքը նշանակալ. տիրույթում	p<0.05
Դեկավարների անձնային հատկությունները	Ավտորիտար ոճ	Դեմոկրատ ոճ
Էքստարավերսիա	r=0.55	r=-0.48
Գերիշխում	r=0.34	r=-0.23
Ծփողականություն-ինքնամփոփություն	r=0.54	r=-0.49
Մեղքի զգացման արտահայտում	r=0.40	r=-0.43
Կայունություն	r=0.48	r=-0.41
Պատասխանատվություն	r=-0.66	r=0.59
Վարքի ինքնակառավարում	r=-0.37	r=0.39
Ինքնարննադատություն	r=-0.50	r=0.57
Իմաստասիրություն	r=0.30	r=-0.32
Արտիստիզմ	r=0.42	r=-0.31

Այսպիսով, վերոնշյալ տվյալների ամփոփման արդյունքում ստեղծվել է իրավապահ մարմիններում ղեկավարի կոնստրուկտիվ կառավարման մոդել։ Ստորև ներկայացնում ենք օպերատիկ գործառույթ իրականացնող ստորաբաժանման կոնստրուկտիվ կառավարող ղեկավարի և կրթահամալիրի կոնստրուկտիվ կառավարող ղեկավարի մոդելները։

Ամենաշատ կատարելու հայտնի գործընթացը կազմված է համապատասխան կամուրջներում և համապատասխան աղբյուրներում:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. Հիմնավորվել և առաջարկվել է իրավապահ համակարգում կոնստրուկտիվ կառավարումը սահմանելու որպես ինստիտուցիոնալ միջոցառումների (կադրային քաղաքականության մշակում, կոչումներ տալու կարգի վերանայում և այլն) և դեկավարի անձնային հատկությունների, գործողությունների որոշակի համադրություն՝ բարեկավելու բարոյահոգեբանական անառողջ մթնոլորտը (դերային անդրոշույթուն, առաջնադրաման օրիենտիվ մեխանիզմների մշակում և կիրառում, համագործակցության, մոտիվացիայի բացակայություն, հարգանքի բացակայություն, անառողջ մրցակցություն, անտարբերություն, անհանդուժողականություն և այլն):

2. Փաստվել է, որ կրթահամալիրի ստորաբաժանումներում թե՛ բարենպաստ, թե՛ անբարենպաստ հոգեբանական մթնոլորտն ավելի ուժեղ է արտահայտված, քան Երևան քաղաքի վարչության բաժինների ստորաբաժանումներում: Կրթահամալիրի այն ստորաբաժանումներում, որտեղ, ըստ աշխատակիցների, հոգեբանական մթնոլորտը անբարենպաստ է, հատկապես բարձր են գնահատվել անտարբերությունը, անբավարարվածությունը, սառնությունը և անհամաձայնությունը, իսկ բաժիններում անտարբերությունը, անհաջողությունը, ձանձրույթը և սառնությունը: Կոնստրուկտիվ կառավարումը, կոլեկտիվի բարոյահոգեբանական առողջ միջնորդությունը և հիմնականում իրար հետ դրական կապվածություն ունեն, բացառությամբ մասնագիտական հավակնությունների մակարդակ սանդղակում առկա հատկությունների, որը, թերևս, կառավարման գործընթացի հետ չի կապվում, այլ՝ աշխատակից Ես-կոնցեպցիայի: Աշխատանքի նկատմամբ հետաքրքրվածությունը, աշխատանքային պայմաններից բավարարվածությունը կապված է աշխատակիցների աշխատանքով, բուն գործընթացով կողմնորոշվածության և ազատության հետ:

3. Ապացուցվել է, որ թե՛ կրթահամալիրի, թե՛ բաժինների աշխատակիցների շրջանում բարձր են արտահայտված այլաշիրություն, ազատություն, արդյունք, աշխատանք սոցիալ-հոգեբանական դիրքորոշումները, որոշ դեպքերում (բաժինների անբարենպաստ հոգեբանական միջնորդությունը ստորաբաժանումների) նաև Եսահիրությունը, փողը, որոնք պետք է հաշվառել ՄՌ կոնստրուկտիվ կառավարման ընթացքում:

4. Հաստատվել է, որ աշխատանքից ցածր, որոշ դեպքերում նաև միջին բավարարվածությամբ աշխատակիցները բավարարված չեն աշխատանքային պայմաններից, նախապատվություն են տալիս Եկամուտին և ոչ թե կատարվող աշխատանքին, ունեն ցածր մասնագիտական պատասխանատվություն, կրթահամալիրի դեպքում աշխատակիցների հետ ունեցած հարաբերություններից, իսկ բաժինների դեպքում՝ դեկավարի հետ ունեցած հարաբերություններից:

5. Ապացուցվել է, որ բաժիններում, որտեղ հիմնականում իրականացվում են օպերատիվ գործառույթներ, կոնստրուկտիվ կառավարումը Ենթադրում է ավելի շեշտադրված ավլորիտար և պակաս շեշտադրված դեմոկրատական ոճերի, իսկ Կրթահամալիրում, որտեղ հիմնական գործառույթը կրթականն է, ավելի շեշտադրված դեմոկրատական և պակաս շեշտադրված ավլորիտար ոճերի համադրում: Անձնային նույն հատկությունները դրական և բացասական կապերով

կապված են դեկավարման երկու՝ ավտորիտար և դեմոկրատական ոճերի հետ, ուստի դրանց ծայրահեղ ցածր կամ ծայրահեղ բարձր արտահայտվածությունը հանգեցնում է դեկավարման կամ աներկրա ավտորիտարիզմի, կամ էլ' դեմոկրատիզմի. ինչը կրնատրուկտիվ կառավարում չի ապահովում:

6. Փաստվել է, որ զգնոնությունը, որը համարվում էր ամենաարդյունավետ որոշում կայացնելու ոճը, բարձր է արտահայտված թե՛ կրթահամալիրի, թե՛ բաժինների կոնստրուկտիվ կառավարող դեկավարների շրջանում: Եթե պրոկրաստինացիայի որոշակի արտահայտվածությունը զգնության հետ կրնատրուտիվ կառավարմանը չի խանգարում, ապա, խուսափման և գերզգոնության հետ համակցված, այն հանգեցնում է ոչ կոնստրուկտիվ կառավարման: Էքստրավերսիա գործոնը Կրթահամալիրի կառուցղական կառավարող դեկավարների շրջանում ավելի ցածր է, քան բաժինների կրնատրուկտիվ դեկավարներինը. ինչը նշանակում է, որ վերջիններս ավելի շիվող են, ոփոկի գնացող, իմպուլսիվ: Կապվածություն և ինքնակառավարում վերադարձ գործոնները կառուցղական դեկավարների շրջանում ավելի բարձր են, քան ոչ կառուցղականներ դեկավարներինը, հոգական կայունությունը և գործնականությունը ավելի բնորոշ են կառուցղական դեկավարներին:

Ատենախոսության իիմնական դրույթներն արտացոլված են հեղինակի կողմից հրատարակված հետևյալ աշխատանքներում.

1. Gevorgyan A. G. A theoretical-practical Analysis of Philosophical and Psychological Aspects of Human Resources Management.// WISDOM, 14(1) 2020, p. 98-104;
2. Գևորգյան Ա. Գ. Ոստիկանության համակարգում դեկավարի հոգեբանական կոմպետենտությունը՝ որպես արդյունավետ կառավարման իիմը// «Հոստիկանության կրթահամալիր, Օրենքի պատվար գիտամեթոդական ամսագիր, N 10 Նոյեմբեր 2020, էջ 40-46:
3. Գևորգյան Ա. Գ. Իրավապահ մարմինների աշխատակիցների գործունեության առանձնահատկությունների պահպանման հոգեբանական կողմը// «Հոստիկանության կրթահամալիր, Օրենքի պատվար գիտամեթոդական ամսագիր, N 09 Մարտ 2020, էջ 33-38:
4. Գևորգյան Ա. Գ. Իրավապահ մարմինների աշխատակիցների հոգեբանական պատրաստվածության իիմնական բաղադրիչները // «Հ արտակարգ իրավիճակների նախարարություն ճգնաժամային կառավարում և տեխնոլոգիաներ, N 1 (16) 2020, էջ 231-238:
5. Գևորգյան Ա. Գ. Հոգեբանության դերը մարդկային ռեսուրսների կառավարման գործընթացում// «Հոստիկանության կրթահամալիր, Օրենքի պատվար գիտամեթոդական ամսագիր, N 11 Մարտ 2021, էջ 39-47:
6. Գևորգյան Ա. Գ. «Հոստիկանության ստորաբաժանումների աշխատակիցների կառավարման յուրահատկությունները// Եվրոպական համալսարան: Գիտ. հոդվածների ժղվ./Ե՛ր.: «ԵՀ»հրատ., Գիրք 12(02) 2021, էջ 278-288:

ГЕВОРКЯН АРУСЯК ГЕВОРГОВНА
СПЕЦИФИКА КОНСТРУКТИВНОГО УПРАВЛЕНИЯ ЧЕЛОВЕЧЕСКИМИ РЕСУРСАМИ
В ПРАВООХРАНИТЕЛЬНЫХ ОРГАНАХ (НА ПРИМЕРЕ ПОЛИЦИИ РА)

Автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата психологических наук по специальности 19.00.03 - Социальная психология.

Защита диссертации состоится 27-ого октября **2022** года в 12:00 часов на заседании специализированного совета психологии 064 ВАК РА по присуждению ученых степеней в Армянском государственном педагогическом университете им. Х.Абояна, по адресу: Ереван, 0010, ул. Тиграна Меца 17.

РЕЗЮМЕ

Актуальность темы диссертационного исследования. За последнее десятилетие необходимость проведения реформ в Полиции Республики Армения стала ключевой, и для того, чтобы закрепить их видение в институциональном плане, необходимо предъявлять особые требования к психологической стороне управленческой деятельности в правоохранительных органах. С психологической точки зрения управленческая деятельность - это единство индивидуальной и совместной деятельности, и в наши дни необходимость обеспечения конструктивности этой деятельности стала приоритетной. Процесс управления в правоохранительных органах предполагает создание такой социально-психологической атмосферы, которая послужит стимулом для повышения эффективности профессиональной деятельности лиц, работающих в различных подразделениях. Под формой управления следует понимать совокупность методов и способов, выбранных руководителем, позволяющих в полной мере выполнять функции управления. Таким образом, можно сказать, что форма управления - это средство, позволяющее руководителю правоохранительных органов успешно решать поставленные перед ним профессиональные задачи и эффективно управлять людьми, а в форме руководства важное место занимает концепция индивидуального руководства, в особенности, субъективное отношение к формам управления и даваемая адекватная оценка их эффективности.

Цель диссертационного исследования. Выявить особенности личностных качеств, особенности различных стилей управления и принятия решений руководителей в процессе конструктивного управления человеческими ресурсами в правоохранительных органах.

Гипотеза диссертационного исследования. Предполагается, что конструктивное управление в правоохранительных органах обуславливается, с одной стороны, структурно-функциональными особенностями правоохранительной деятельности, а с другой - обуславливающими эффективность управленческой деятельности такими личностными качествами руководителя, которые определяют стиль управления данной личности.

Из цели и гипотезы исследования вытекают следующие задачи:

1. Сопоставить существующие междисциплинарные подходы к управлению человеческими ресурсами.

2. Проанализировать психологические аспекты управления человеческими ресурсами в правоохранительных органах: исследование методологии и логики.

3. Выявить существующие проблемы и трудности, связанные с управлением в различных подразделениях правоохранительных органов РА, как с позиции руководителей, так и с позиции сотрудников.

4. Изучить особенности психологического климата, существующего в различных подразделениях правоохранительных органов, степень удовлетворённости работой и рабочей мотивации сотрудников с целью деления подразделений на конструктивно управляемые и неконструктивно управляемые.

5. Выявить сочетание типичного стиля управления, особенностей принятия решений и личностных качеств, присущих руководителю, осуществляющему конструктивное управление человеческими ресурсами в правоохранительных органах, в соответствии с реализацией приоритетной оперативной или образовательной функции в различных структурах.

6. Раскрыть психологические особенности конструктивного управления в правоохранительных органах, разработав конструктивную модель управления в правоохранительных органах.

Научная новизна работы.

Был предложен такой комплекс личностных качеств руководителя правоохранительных органов, проявляемых в процессе конструктивного управления человеческими ресурсами, который делает возможным, с учетом стилей управления и принятия решений, учитывать специфику, присущую сфере.

Теоретическая, практическая значимость. Был проведен анализ особенностей профессиональной деятельности сотрудников правоохранительных органов, в результате чего выявлены, выделенные как руководителями подразделений, так и их сотрудниками проблемы, препятствующие эффективной профессиональной деятельности. Результаты проведенного в работе исследования могут быть использованы в полицейских структурах для повышения эффективности работы руководителя, обеспечения конструктивности управления, а также с целью разработки мероприятий, направленных на повышение результативности данной деятельности.

Достоверность диссертационного исследования подтверждается аналитической насыщенностью теоретического раздела, логическими этапами эмпирического исследования и методологическим обоснованием, актуальностью поставленной цели, соотнесенностью гипотезы и задач, актуальностью исследовательской выборки, статистически достоверными результатами.

Результаты исследования обсуждались в период с 2020 по 2021 год на заседаниях кафедры прикладной психологии педагогического университета им. Абовяна, а также в научных журналах, аккредитованных ВАК РА.

Структура диссертационного исследования. Диссертация состоит из введения, трех глав: двух теоретических и одной экспериментальной, выводов, списка соответствующей специальной литературы и приложения. Общий объем диссертационного исследования составляет 148 с.

По теме диссертации опубликовано 6 научных статей.

GEVORGYAN ARUSYAK GEVORG
THE PECULIARITY OF CONSTRUCTIVE MANAGEMENT OF HUMAN
RESOURCES IN LAW ENFORCEMENT BODIES
(VIA THE EXAMPLE OF THE RA POLICE)

Thesis for a degree in Psychological Science. Field of Specialization: 19.00.03.
“Social Psychology”

The defense of the thesis will take place on 27 october, 2022, at 12:00 o'clock, at the meeting of the Special Board of Psychology 064 SCC RA Awarding degrees at the Armenian State Pedagogical University after Kh. Aboyan, Adress: 17 Tigran Mets Avenue, Yerevan 0010

SUMMARY

The relevance of the topic. During the recent decade, the need for the police reforms in Armenia has really been a key issue and in order to strengthen the vision of the reforms in terms of institutional changes, it is necessary to set specific requirements to the psychological aspect of the operation of management in law enforcement bodies. From the psychological point of view, management is a unity of personal and joint operation and nowadays the need for ensuring the constructiveness of this operation has become a priority. The process of management in law enforcement bodies supposes the creation of such a social-psychological atmosphere that will stimulate raising the efficiency of professional operation of people working in different sub-divisions. The integrity of methods and means chosen by the manager should be understood as the type of management which gives the opportunity to fully implement the management functions. Apart from this, the personal specificities and the subjective perceptions of the manager are included here too. Thus, it can be stated that the type of management is the means that gives the head of the law enforcement body the opportunity to solve the professional issues faced and to manage the people productively, and the concept of individual management, especially the subjective attitude to the types of management and the adequate evaluation of their efficiency, plays an important role in the type of management.

The aim of the work. To find out the specificities of personal features, styles of management, and decision-making of managers in the process of constructive management of human resources in law enforcement bodies.

The hypothesis of the research. It is supposed that constructive management in law enforcement bodies is conditioned by the structural-functional specificities of law enforcement activity on the one hand, and on the other hand, by such personal features conditioning the efficiency of the operation of the manager that define the style of management of this person.

The following objectives arise from the aim and the hypothesis of the research.

1. To combine the existing interdisciplinary attitudes on human resource management;
2. To analyse the psychological aspects of human resource management in law enforcement bodies - the methodology and the logic of the research;

3. To reveal the existing issues and difficulties related to management in various subdivisions of the RA law enforcement bodies from the points of view of both the managers and the staff;

4. To study the peculiarities of the current psychological atmosphere, of the staff satisfaction with their job and motivation in work in different subdivisions of law enforcement bodies in order to separate the subdivisions managed constructively and non-constructively;

5. To find out the combination of the style of management, the peculiarities of decision-making and personal features characteristic for the manager implementing constructive human resources management in law enforcement bodies according to the implementation of a priority operative or educational function in different structures;

6. To discover the psychological specificities of constructive management in law enforcement bodies by creating a model of constructive management in law enforcement bodies.

The scientific novelty of the work. The complex of those personal features of the manager in the process of constructive management in law enforcement bodies is suggested based on the styles of management and decision-making that it makes possible to display peculiarities typical for the field.

The theoretic significance. The problem of human resource management has undergone a complex analysis in the context of different interdisciplinary attitudes and theories. An analysis of the peculiarities of the professional activities of the staff of law enforcement system has been carried out the result of which issues, difficulties that hinder the productive professional operation indicated by both the staff and the managers of the subdivisions have been enlisted.

The practical significance. The input of the research results risen in the work can be used for the purposes of increasing the efficiency of the managing person, of ensuring the constructiveness of management and of developing measures aimed at the operation liability in the police system. The data received can be used for developing training programs and for their practical application.

Authenticity of the thesis research is proved by the richness of the analytical part, the logical phases of the empiric research and methodological substantiation, the relevance of the aim set, the correlation of the hypothesis and objectives, the actuality of research selection, statistically reliable results.

The results of the research were discussed in 2020-2021 at the meetings of the Chair of Applied Psychology of Pedagogical University after Kh. Abovyan, as well as in the scientific journals accredited by the RA SCC (Supreme Certifying Committee).

The structure of the thesis work. The thesis work comprises of the Introduction, of 3 Chapters (out of which two theoretical and one experimental), Conclusions, the Relevant professional literature list, and an Appendix. The total volume of the thesis is 148 pages.

6 scientific articles on the thesis topic have been published.

